

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicijska, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 156.

V Ljubljani, v torek 10. julija 1888.

Letnik XVI.

Konkurencija na Balkanu.

△ Najspretnejši državnik minolega stoletja, pruski kralj Friderik II., pisal je leta 1775.: „Prvo načelo politike je, da se vlada sporazume s sosedom, ki more državi največ škodovati. Iz tega vzroka smo v zvezi z Rusijo. Dokler traja ta zveza, zavarovani smo za hrbtnost... Časi se utegnejo premeniti, toda nikoli ne bomo imeli toliko dobička iz zveze z drugimi državami, kakor z Rusijo“. Tej politiki je bil Friderik II. zvest celo življenje svoje, akoravno je večkrat žalila njegovo samoljublje. Tudi nasledniki njegovi so ga posnemali, in ne brez dobička. Kakor bi si Friderik II. ne bil mogel povečati države brez te zveze, tako bi tudi v naših dneh leto 1866. in 1870/71. ne bili za Prusijo tako srečni. „Dokler traja ta zveza, zavarovana je Prusija za hrbtnost“; uživati je mogla v boji prednosti Faustove: „Stoss' zu, ich parire“.

Naravno je, da dobiček take zveze ne hasni le enemu zavezniku; tudi Rusija ima koristi od zveze z napredno Prusijo. Po tej zvezi je Rusija v sto letih postala evropska država v pravem pomenu besede, vcepila ji je „den Drang nach dem Westen“ in ji podelila moč silne ekspanzije proti iztoku. Rusija je danes orjak nasproti ostalim evropskim državam, akoravno je še okorna, ker ni še kos svojim ogromnim močem.

Nekaj pa še vedno nedostaja temu orjaku, kar je brezpogojni pridevek vsake velesile: priložen dohod do odprtega morja. Odprto ji je sicer Iztočno morje in v neizmerni daljavi Japonsko morje; toda pristanišča ob prvem so nad polovico leta zajezena z ledom, in drugo je preoddaljeno od središča države, da bi mogla ofenzivno postopati.

Toda na jugu orjaške države odpira ji Črno morje vhod v Bospor, Dardanele in do krasnih sredozemskih obrežij, kjer se je pred tisočletji razvijala kultura človeška. Evropa je čutila že davno, da bo tukaj Rusija skušala razviti moč svojo, zato ji je porinila zapah pred ta vrata: da ne smejo ruske vojne ladije skozi Dardanele. Turški sultan

ima še formalno v rokah ključ od teh vrat, toda odkar tare Turčijo evropsko „marasmus senilis“, došla je v roke ključ od kletke, v kateri leži severni medved, Avstrija, zato velja v politiki izrek: Pot iz Moskve v Carjigrad drži skozi Dunaj.

Čudna ironija v svetovni zgodovini! Če govorimo popolnoma objektivno, mora si Rusija po leži svoji in moči priboriti za vojno mornarico vhod v južna morja, da more na vnanje pokazati sile svoje. Prusija je vzbudila, smemo reči, moči svojega ruskega zaveznika, da se je povečala in proslavila na troške Avstrije, in sedaj mora Avstrija biti jetničar, da váruje ostalo Evropo ruskega prodiranja. Previdnost je Avstriji naklonila težavne naloge. Dolga stoletja odbijala je silne napade turških sultanov in Evropo obvarovala mohamedanske povodnji. In sedaj, ko se Turčija drobi v kosce, naj staro in slavno cesarstvo naše le gleda, kako si delé plen države, ki niso toliko krvavele v boji z azijskim barbarstvom! Proti Franciji je Avstrija branila nemške kraljiče in kneziče, akoravno so ti pod roko z inozemstvom kovali izdaje proti cesarju in državi. Komaj se je država oprostila te nevhvaležne naloge, morala je prevzeti še težavnejšo in nevarnejšo: posledice óne politike, ki jo je zasnoval nekdanji naš dedni sovražnik s svojim zaveznikom. Sicer roko v roki z njim; ali pa ni nevarna neka mlačnost nasproti splošnim evropskim interesom pri ključu od Dardanel? Mi tega ne vemo, in ne bomo sodili o skrivnih vprašanjih kabinetov. Tudi ne bomo presojali dolžnosti naše države, da za druge gré v ogenj po kostanj. Le z rodoljubnega avstrijskega stališča izrazili smo akademično misli svoje o konkurenciji na Balkanu.

Je pa še drugo vprašanje, kako se bo namreč razvilo na Balkanu tekmovanje v trgovini, odkar je zgrajena srbsko-bolgarska železnica? Angleži so že davno obračali svojo pozornost na novo železnično progo. Že koncem predzadnje zime je londonska trgovinska zbornica nasvetovala vladi, naj namesti v Nišu angleškega konzula. Listi so tudi že pisali, da bo Anglija pošiljala svojo pošto v iztočno Indijo

skozi Srbijo via Solun in Aleksandrija. Doslej je bila angleška trgovina v sredini Balkana jako draga vsled visokih vozniških tarifov. Po novi črti pa bo angleška konkurencija proti Avstriji mnogo večja. Anglija je pošiljala večinoma svoje izdelke skozi Trst in Reko do Belegagrada. Pot od Trsta do Belegagrada je dolga 572, od Reke 536 angleških milj. Poleg tega po zimi večkrat Sava od Siska dalje zamrzne in promet po vodi je pretrgan. Nova črta od Soluna do Vranje na srbski meji pa je dolga 203 in do Belegagrada 425 angleških milj, torej za 111 milj krajša od one z Reke; poleg tega odprta je celo leto. Vendar bi mogla naša avstrijska industrija vedno še tekmovati z angleško, ko bi ji ne veljale one besede o nemški industriji: da je namreč po ceni, toda slaba. Kolikor večja je želja, hitro obogateti, kolikor večje je število tujih, večinoma židovskih življenj, katerim je ta brezezirna želja že prirojena, tem večja je tudi nevarnost solidnemu in trajnemu razvoju avstrijske industrije. In vendar so industrijski malo razvite balkanske države že pradačno naravno tržišče za avstrijske izdelke.

Papeževa okrožnica o človeški prostosti.

(Dalje.)

Zatorej je imela cerkev v vseh časih čez vse veliko zaslugo, da je državljansko in politično svobodo narodov vedno varovala in branila. Ni tukaj mesto, da bi njene zasluge v tem oziru naštevati; dosti bode, ako pripomnim, da suženjstvo, to staro sramoto paganstva, je cerkev odpravila s svojim blagodejnim delovanjem. Jezus Kristus je prvi pravo enakost in bratstvo med ljudmi učil; in iz teh božjih ust izvirajo besede apostolove: ne Žid ne Grk, ne barbar ne Seit, temveč vsi smo bratje v Kristu. Tolika in tako znana je v tem oziru moč cerkve, da, kamor-koli se razširi barbarstvo, se ne more dolgo držati, in na mesto surovosti in divjosti stopi krotkost, na mesto duševne temote v kratkem za-

LISTEK.

Kdo je mar?...

Če zapoje, vse pogleda...
Jan Koseski.

Dasi nam je pisati kritično oceno glasbenega koncerta, se vendar nismo mogli zdržati, da ne bi napisali na čelo le-temu spisu besedij Koseskega, s katerimi proslavlja oratarja slovenskega. Saj baš v nedeljo imeli smo priliko spoznati, kaj zmore združena moč slovenska; uverili smo se, da glasbeni razvoj v nas nikakor ni več na oni nizki stopinji, da bi jo tujca zla beseda pri vsaki priliki z zaničevanjem ob steno pritiskala. Prepričali smo se, da Slovenci smejo in morejo nastopati pred vsakojakim glasbeno vežbanim občinstvom. Koncert, kateri je zvršila „Glasbena Matica“, smemo bilježiti mej najboljšo in najumetnejšo in najsrečnejšo v slovensko glasbeno zgodovino. I prav zato, da se ohrani spomin na ta vsestranski ugodni vtis i v bodoče, pa da bode glasbeno delovanje v Slovenih v tem smislu napredovalo, želim z nekaterimi črtami obrisati vspeh napominanega koncerta.

Točno ob 11. uri bila je redutna dvorana skrajno polna odličnega občinstva; sedeži bili so menda vsi razprodani, i stoječega občinstva zadaj bilo je na stotine, kajti prostori na galeriji uporabili so se za to, da vsprejmejo sodelovalce pri koncertu. Teh pa je bilo obojega spola gotovo nad dvesto. — Vspored otvoril je Anton Dvořák: Rapsodij št. 6, koji je svirala vojaška godba v polnem številu z navadno točnostjo in natančnostjo pod vodstvom svojega kapelnika g. Nemrave. Prijetno nam je donela na ušesa milobna harmonija raznih godál in pihál, ki so sedaj tiho, nežno, sedaj glasneje in potem s polno močjo ponavljala začetni téma. In zopet se je nagnila kompozicija na tihi svoj metrum, dokler se ni slednjič utopila v mirnem pianissimo. — Zatem nastopijo gojenci in gojenke matične glasbene šole lepo število, do sto bi jih bil vsaj mogel naštet. Pa kako krasno so peli! Fran Gerbić-ev „Bučelar“ je ljubeznjiv zbor, a bil je izveden tako točno in natančno, da je moral vsakdo, ki zna iz glasbe brati čuvstva pesnikova, razumeti vso situacijo, ki nam jo pesnik podaje. Ne čudimo se, da gojenci in gojenke pojejo radi in veselo — a da so tako precizno odgovarjali voditelju z mladostnimi glasovi svojimi, uprav to je

pomoglo skladbi k popolnemu vspehu. Mislimo, da je skladatelj bil zadovoljen s svojim zborom.

Pri tretji točki nastopi Ljubljčanom dobro znani rojak g. Fran Pogačnik. Povrnili se je iz operne šole z Dunaja, da deloma na Slovenskem preživi počitnice, predno nastopi svojo novo službo kot „liričen tenor“ na deskah v Frankobrodu ob Menu. Znan je nam še od poprej njegov močan, topéč glas, osobito v visočini. A dasi je imel v Ljubljani nekdanj izvrstnega učenika, skladatelja A. Nedveda, moramo pripoznati, da je neizrečeno mnogo pridobil si v zadnjih dveh letih na Dunaji. Tehnika njegova je povse drugačna, kakor nekdanj, niansovanje v prednaši izborni; on vé življenje dati skladbi s svojim zvonkim glasom. Dvoje pesnij je zapel: Anton Nedvedovo: „Pred durmi“ in A. Jensenovo „Dete spi“. Priznavanja in izzivanja ni hotelo biti ni konca, ni kraja. Zato pridá še priprosto skladbo Slomškovo „Preljubo veselje, oj kje si doma?“ Kako velikanski vtis napravil je s finim prednašanjem baš te narodne pesnice! Umetnost pevanja in priprosta narava pesni sta se staknili v čudovito lepo harmonijo.

Sedaj nastopi umetnik na kontrabasu g. Blaž, Fišer. Rodom Slovenec s Štajerskega je koma

sveti luč resnice. Nič manj znamenite dobrote so bile, katere je cerkev v vseh časih izobraženim narodom delila s tem, da je nedolžne in slabe branila proti krivicam mogočnim, da je take politične naredbes v državah vpeljevala, ki so bile zaradi pravičnosti državljanom po godi in tujcem zavolj svoje moči v strah.

Gotovo je torej mej prvimi dolžnostimi ta, da avtoriteto spoštujemo in pravične postave spolnujemo, kajti v močnih in čuječih postavah dobodo državljan zavetje in pomoč proti nasilstvu hudobnih. Postavna oblast je od Boga, in „kdor se oblasti ustavlja, ustavlja se naredbi božji“: na ta način se pokornost premeni v plemenito udanost do najvišje in najpravičnejše avtoritete. — Kjer pa ni pravice ukazovati, ker se kaj razumu, večni postavi, vladi božji nasprotujočega velevala, prav je, da ljudem nismo pokorni, temveč da smo Bogu pokorni. Ker se takó samosilje prepreči, ne more država vsega na-se potegniti: posamni državljan, družina, vsi udje družbe uživajo z varnostjo svoje pravice, in vsi so deležni prave svobode, katera, kakor smo rekli, v tem obstoji, da more vsak po zakonih pravega razuma živeti.

Ko se ljudstvu o prostosti govori, naj bi se mu pač ona prava in postavna svoboda razlagala, kakor smo jo ravnokar pojasnjevali, potem se pač ne bi nikdo drznil cerkve preganjati z jako razžalivnim izgovorom, da cerkev sovraži individualno in državno prostost. — Toda žal, le preveliko je število onih, ki pod imenom prostosti golo svojevoljnost zahtevajo, posnemajoč luciferja, ki je prvi izgovoril brezbožno besedo: „Nočem biti pokoren“; taki pa so privrženci one razširjene in mogočne stranke, ki se imenuje liberalizem, od svobode (libertas) vzemši si ime.

Gotovo je, da za kar se v filozofiji naturalisti in racionalisti poganjajo, za isto se v politiki in morali poganjajo privrženci liberalizma, prizadevajoč si naturalistična načela v vedenje in življenje vpe-ljati. — Saj je res, da racionalistiški uk se prične z vlado človeškega razuma, ki božjemu in večnemu razumu krati dolžno pokornost, neodvisnega se imenuje, ter hoče biti najvišje načelo, izvir in sodnik resnice. Ravno tako trde privrženci liberalizma, da v praktičnem življenji ni nikake božje oblasti, kateri bi morali pokorni biti, temveč da je vsak sam sebi postava. Iz tega pa nastane ona filozofija npravnosti, ki je znana pod imenom neodvisne, in ki pod videzom prostosti človeško voljo od spolnovanja božjih zapovedi odvrta, ljudi pa v nebrzdano samopašnost zapeljuje.

(Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 10. julija.

Notranje dežele.

Grof Kálnoky bo v kratkem odpotoval v Friedrichsruhe k razgovoru s kanclerjem knezom Bismarckom.

Gališka deželna vlada je zaupno naznani-la okrajnim glavarstvom, naj potom župnijskih in občinskih uradov delajo na to, da se rusko prebi-

dospel do moške dōbe, šteje 26 let; a vendar ima za seboj že toli trudapolno delovanje na glasbenem torišči. Boravi sedaj na Dunaji. Čudom smo se čudili, ko je jel svirati na težavnem instrumentu tako, kakor da ima pred seboj cello ali vijolino. Vsled izredne tehnike izvabi svojemu godalu tudi v flageoletu tako čisto intonacijo, da bi skoraj svojim očem ne verjeli, da se to sviranje vzbuja na toli neukretnem instrumentu, kakor je violon. Tembolj smo se čudili, da je pri neznosni vročini, ko mu je bila potna roka in strune, vendar tako čisto in fino izvel do kraja težavno fantazijo o Faustu. Tudi violonist bil je po zasluženju burno izzvan od občinstva, kateremu je zasviral v zahvalo še jeden komad, v kateri je primerno vplel našo melodijo: „Po jezeru bliz Triglava“.

Oba koncertanta počastil je odbor „Glasbene Matice“ z lavorovim vencem, kateri je oddal vsakemu posebej pri nastopu društveni predsednik. Venec koncertu pa je bil zadnji zbor pokojnega slovenskega komponista Maška na besede Koseskega: „Kdo je mar?“ Menda te skladbe niso peli, odkar je Mašek za-njo dobil kot priznanje nekaj cekinov v čitalnici ljubljanski. In čudo! Oni, ki so takrat kot mladeniči nastopili v tem obširnem zboru, peli so ga tudi sedaj, seveda pomnoženi z

valstvo ne bo vdeležilo kijevske svečanosti. Ob enem se je zaukazalo, da se ne bodo izdajali potni listi osebam, ki bodo hotele potovati v Kijev.

V **Zemljin** je prišlo več bolgarskih izseljencev, koje je iztirala srbska vlada. Ogerske oblastnije pa so jim zaukazale, naj nemudoma zapusté avstrijsko ozemlje.

Sedmograški kmetje so jako razburjeni zaradi prisilnih komasacij. Kmetске občine ménijo, da jim hoče vlada graščakom na korist zamenjati boljša zemljišča s slabšimi.

Hrvatski sabor je izvolil kot zastopnike: za zgornjo zbornico grofa Julija Jelačića, za spodnjo zbornico Maksa Kolarića in Jovana Stekovića; kot zapisnikarje pa: Budisavljevića, Egersdorferja, Kisa, Mikulčića in Nikolića. Opozicija se te zadnje seje ni vdeležila.

Ogersko-rumunska mejna komisija je določila, da se bo okraj Zagon, ki je od leta 1780 v avstrijski posesti, odstopil Rumuniji. Za dejansko izročitev te pokrajine Rumuniji pooblastila je ogerska vlada barona G. Apora in J. Potsso, rumunska vlada pa Aleksandra Paceleanuja.

Vnanje države.

Papež Leon XIII. je v isti okrožnici, v koji je potrdil privilegije malteškega reda, podelil sedanjemu velikemu mojstru Janezu Bapt. baronu Ceschiju naslov „enimence“ in njegovo dostojanstvo postavil na enako stopnjo z onim kardinalov.

Srbski ministerski svet ima dan za dnevom seje, v kojih se posvetuje o ločitvi kraljevi od kraljice. Listi pišejo jako malo o tej zadevi, ali pa celo popolnoma molče. Za to že skrbi Kristić, dobro vedoč, kakó bi narod razburili članki o ločitvi, kajti Natalija je še vedno jako priljubljena prebivalstvu. Kraljica je vsem evropskim dvorom naznanila svoj trdni sklep, da ne privoli v ločitev za nobeno ceno, ob enem pa protestuje zoper to, da hoče srbska vlada prezirati njene kraljičine in materine pravice.

Srbska kraljica je naprosila pomoči tudi **ruski** carski dvor; neverjetno ravno ni, da se bo ruska diplomacija vmešavala v to zadevo. Postopanje kralja Milana se splošno obsojuje. Bati se je v temoziru resnih mejnarodnih zapletk. — Vse podrobnosti gledé potovanja nemškega cesarja so že vrejene. Cesar Viljem bo ostal v Petrovem dvoru tri do štiri dni. — Car je sprejel ruskega vojaškega agenta v Parizu, generalnega majorja barona Fredericksa, ki ki je prišel v Petrograd poročat o neki jako važni zadevi, tikoči se bajé vojaškega razmerja mej Nemčijo in Francijo.

Bolgarski major Popov je odpotoval v Darmstadt k princu Battenbergu. Princ Koburški je sprejel mater in soprogo Popovo ter jima obljubil, da bo zopet podelil Popovu prejšnjo službo. — Mej princem in Stambulovom je navstal razpor, ki se ne more več poravnati. Princea opominjajo z Dunaja in iz Budimpešte, naj sestavi vlado iz konservativnih elementov pod vodstvom Načevičevim in Stojlovim. Konservativnim ministrom je prišlo v roke pismo zborničnega predsednika Tončeva, v kojem piše ta svojemu v Rusiji bivajočemu prijatelju, bivšemu odvetniku Nebolsinu, da bo Ferdinand v kratkem isto tako spoden iz Bolgarije, kakor se je to zgodilo z Aleksandrom. Ministri so princu v izvirniku pokazali pismo. Tudi Stambulov v zadnjem časi živahno obču-je z osebami, ki bivajo v Rusiji.

Francoski senat je nedavno zavrgel predlog Duclercov, da bi se gojenci duhovskih zavodov opro-stili po enoletni službi vojaščine, ako se posvetijo misijonom na iztoku, in sicer s 134 proti 132 glasovom. Drugi dan je sprožil Tradioux isto vprašanje ter se mu je posrečilo spraviti ta predmet z nekoli-kimi premembami zopet v obravnavo dotičnega od-seka. Tudi je bil sprejet s 133 proti 132 glasovom

mladimi močmi, tako, da je bilo na odru do 150 pevcev. To vam je bil glas, močan, krepak, donéč po dvorani kot zvonečega brona sila. Zdelo se mi je, kakor da je vstala tromba mogočna, ki na vse štiri vetrove po svetu oznanja čast slovenskega oratarja. V prijetnem nasprotji s celim zborom oglašal se je sedaj kvartet, sedaj solista gg. Pogačnik in Pucihar. Vse pa je prekrasno spremljal vojaške godbe orkester, kar nam je osobito povdarjati, kajti zdi se, da je nekdanji kapelnik Mašek lepšo polovico vspeha pri svoji skladbi položil v instrumentacijo. S kratka, bil je to zbor, po številu in po točnosti pevanja vreden, da o njem zvé slovenski svet. Pevci naši pokazali so ob tej priliki, da jim iz grla klijejo glasovi jasni ko struna in zvonu enako doneči.

A ne bodimo preobširni. K sklepu le še jedno misel in željo. „Glasbena Matica“ stekla si je s tem koncertom v polnej meri nevenljivo slavo. Ne samo da te vrste veselice urijo občinstvo v glasbenem okusu, najrodovitnejši pojav so tudi življenja, ki dije v „Matični“ šoli. Zato bi prav želeli, da „Glasbena Matica“ vsaj vsako leto napravi po eden veliki koncert. Okoli sebe si bode potem zbrala polagoma vse glasbene moči, in to bode sigurno veliko vplivalo na razvoj glasbe v Slovencih.

K.

predlog Bardouxov, da se po enoletni službi oprosté vojaščine novici in člani verskih družb, ki se pečajo s poukom ter so znane kot koristne za občnost, kakor tudi posvetni učitelji na šolah, koje podpira vlada. Minister Goblet se je temu ustavljal, toda strastno sovraštvo njegovo zoper cerkev ni bilo toliko zgovorno, da bi ne bilo propalo pri glasovanji.

„Agenzia Stefani“ poroča, da je **italijanska** vlada pristopila k sueški pogodbi. — Kralj se je predvčerašnjim povrnil v Rim. — „Italie“ je izvedela za gotovo, da ni še ničesa dognanega gledé potovanja nemškega cesarja v Italijo.

Da bi preprečila posredovanje drugih velesil v **Masavi**, sklenila je italijanska vlada konečno si prisvojiti to provincijo.

Turški sultan ni še odgovoril na rusko noto gledé vojskine odškodnine. Na sultana in njegovo okolico je napravilo potovanje nemškega cesarja v Rusijo globok vtis.

Bivši **rumunski** minister Stourdza in Sturescu sta se pričela v imenu Bratianove stranke pogajati z liberalnimi strankami združene opozicije zaradi zveze. Opozicijski liberalci pa so to ponudbo odločno odbili.

Izvirni dopisi.

Iz **Starega Trga pri Poljanah**, 7. julija. Dne 27. junija vršila se je pri nas lepa slovesnost. Pod vodstvom za šolo vnetega šolskega predsednika prečast. g. Pet. Režka, tukajšnjega župnika, sklenil je krajni šolski svet v blagi spomin štiridesetletnice modrega in skrbnega vladanja Nj. veličanstva presvetlega cesarja Franca Josipa I. napraviti šolski mladini lepo šolsko zastavo z nabiranjem prostovoljnih milodarov. Nabiranje teh milodarov izročilo se je tukajšnjemu g. učitelju Krist. Engelmannu, kateri je tudi potrebno svoto nabral, da je bilo mogoče šolsko zastavo naročiti. Med odborniki, ki so k temu podjetju pripomogli, mi je posebno hvaležno omenjati prečast. g. dr. Jurija Sterbenca, dekana in deželnega poslanca v Leskovci, ki nam je v ta namen 25 gld. podariti blagovolil. Naj mu Bog stotero povrne!

Zastava naročila se je pri gospej Ani Hofbauerjevi v Ljubljani. Lepa, krasna je! Na eni strani krasi jo podoba M. B. čistega spočetja, na drugi pa podoba šolskega zaščitnika sv. Alojzija.

Omenjeni dan vršila se je slovesnost blagoslovljenja zastave o navzočnosti visokorodnega gospoda markiza Gozanija, c. kr. okrajnega glavarja, prečast. g. dekana iz Semiča, c. kr. okrajnega nadzornika in drugih prečast. gg. duhovnov iz obližja. Ob 9. uri bila je slovesna sv. maša, katero je daroval domači g. župnik z asistenco. Po maši pa je zastavo blagoslovil g. dekan semiški. Po kratkem nagovoru izročil je gospod dekan zastavo šolski mladini, opominjaje jo, naj vedno posnema prelepe čednosti Marere božje in angeljskega mladeniča sv. Alojzija. Konečno zapela je šolska mladina „cesarsko pesem“.

V rednem sprevodu šla je šolska mladina, nad dvesto učencev, iz cerkve v šolsko poslopje, kjer je bila očitna preskušnja zadnjikrat v starem šolskem poslopji, kajti s 1. julijem začelo se je s prizidovanjem dvorazrednice.

Pri tej priliki nadzoroval je g. dekan verski nauk, c. kr. nadzornik pa druge šolske predmete. Otroci so pokazali z gladkimi odgovori, da jih je vodila spretna roka v napredku verskega nauka.

Izmed drugih predmetov kazali so učenci, da imajo Poljanci dober in trden spomin, ker deklamovali so trije dečki in jedna deklica zgodovinske odlomke, kakor: Babenberžani na Avstrijskem, bitva na moravskem polji, Turki pred Dunajem in smrt cesarice Marije Terezije. Zapeli so tudi dvoglasno nekaj šolskih pesmi.

Učenec zahvalil se je z nastopnim govorom:

„Danes sklenemo šolsko leto! Predragi moji součenci in součenke! Ozmimo se nazaj v preteklost, zlasti ko smo prvokrat stopili v to, nam nepozabljivo poslopje. Kako smo bili ondaj še ubogi v poučenji! Nabrali in prisvojili smo si v tem časi mnogo koristnega in neprecenljivega blaga, katerega nam niti tat odnesti ne more. Ni mi mogoče naštet, koliko potrebnih vednosti in lepih naukov smo si tu pridobili, po katerih moramo živeti, da bomo srečni že tu na zemlji — in enkrat dosegli večno življenje.“

Kako smo pač mi srečni mimo onih, kateri dobrot šolskih naukov uživati niso mogli, ali prilike niso imeli. Ako bi se dali nauki in vednosti kupiti, gotovo bi jih marsikdo s težkim zlatom plačal.

Dragi moji součenci in součenke, s čim hočemo pa mi vse to plačati? Druzega nimamo ko hvaležno, nedolžno sree. Pred vsem torej danes zahvalimo iz globočine svojega srca Večnega Očeta v nebesih za vse dobrote, katere nam je tako ljubeznjivo podelil.

Posebna dolžnost zahvale in udanosti pa nas veže tudi do našega presvetlega cesarja Franca Jožefa I., ki že štirideset let po očetovski skrbé za blagor in napredek svojih podložnih; kajti ravno letošnje leto obhajamo 40letnico modrega in milega vladanja Njih veličanstva v mogočni avstrijsko-ogerski državi. Torej zakličimo Jim trikrat: Živio! V ta blagi spomin napravili so nam naši šolski predstojniki s pomočjo naših ljubih starišev lepo in krasno zastavo, katera je bila malo poprej slovesno blagoslovljena.

Tudi čast in slava visokorodnemu gospodu c. kr. okrajnemu glavarju, prečast. gosp. dekanu in blagorodnemu gosp. c. kr. nadzorniku, ki so blagovolili nas obiskati.

Kaj hočemo pa mi ubogi učenci podati Vama, preblaga gospoda učenika, ki sta se celo leto toliko z nami trudila? Vzemita naša hvaležna srca, katera žlahtniti sta si pri vsaki priložnosti prizadevala. On — ki vsak dan nad nami mile zvezdice števa, naštel in napisal je tudi Vajine zasluge, katere naj Vama že tu na zemlji, in enkrat onkraj groba — stoterno povrne.

Spominjajmo se pa tudi svojih ljubih, dobrih starišev, kateri noč in dan za nas neutrujeno skrbé. — Sklenimo danes po lepih naukih tako živeti, da bomo tudi šolo našega življenja srečno dokončali.

Najpridnejši učenci so bili očitno pohvaljeni, med njimi nekateri obdarovani z molitveniki, katere je podaril prijatelj učiteljev in šolske mladine, domači g. župnik. Konečno zapeli so učenci „cesarsko pesem“ ter bili tako obé slovesnosti v blagi spomin štiridesetletnice vladanja Njih veličanstva po naših skromnih močéh končani.

Ker je naš gostoljubni gosp. župnik praznoval svoje godovanje, povabil je vse že omenjene gospode, kakor tudi ude krajnega šolskega sveta k skupnemu obedu, pri katerem se je nazdravilo Nj. veličanstvu presvetlemu cesarju, c. kr. okrajnemu glavarju, prečast. g. dekanu, c. kr. nadzorniku, našemu rojaku prečast. g. dr. Šterbencu kot mnogoletnemu dobrotniku naše šole.

Dragi tovariši! delujmo vzajemno in složno in lahko nam bode delovati po geslu „viribus unitis“: vse za vero, dom in cesarja!

Iz Metlike, 6. julija. (Konec.) 9. in 10. junija vršila se je izvanredna slavnost: praznovalo je mesto naše spomin 40letnega vladanja našega preljubega vladarja, Nj. veličanstva, presvetlega cesarja Franca Jožefa I. V to ime razdelil je naš mestni odbor tiskani vsposed, oziroma določila za ta dva slavnostna dneva mej vse meščane. Točno po objavljenem vsposedu vršilo se je vse. Vsposed bil je ta-le:

I. 9. junija ob 9. uri zvečer svira domača godba pred mestno hišo cesarsko pesem; nastop prostovoljne požarne brambe z bakljami; godba in bakljada po mestu; razsvetljava mesta; streljanje z možnarji; razobesijo se zastave.

II. V nedeljo, 10. dne junija ob 4. uri zjutraj budnica; ob 10. uri slovesna sv. maša z zahvalno pesmijo. Sv. maše se vdeleže c. kr. uradniki in služabniki, mestni zastop, krajni šolski svet, požarna bramba v paradi z godbo na čelu, šolska mladina z učiteljstvom in drugo meščanstvo.

III. Po sv. maši vložitev in blagoslovljenje temeljnega kamna nove čveterorazredne ljudske šole v spomin 40letnega vladanja Nj. veličanstva, presvetlega cesarja Franca Jožefa I. Pričujoči so šolski otroci z učiteljstvom in omenjene korporacije. Preč. gosp. prošt, Franjo Dovgan, blagoslovi temeljni kamen s kratkim govorom; govor mestnega župana; vložitev spomenice zidanja; belo oblečena deklica položi venec na kamen; igra in zapoje se cesarska pesem; streljanje z možnarji.

IV. Vsi udeleženci podajo se od nove šole na travnik „Pungert“, kjer so učenci zasadili lipo; lipa krsti se: „Cesar Franc-Jožefova lipa“; belo oblečena deklica okraši lipo z vencem; šolski voditelj ogovori mladino s primernimi besedami; cesarska pesem; vrnitev v mesto.

V. Popoldne ob 4. uri ljudska veselica (na prostem). Pogostí se šolska mladina; učenci in učenke pojó in deklamujejo; koncert mestne godbe; splošna zabava.

V toliko vsposed! Opomnim samo to, da se zadnja točka ni izvršiti mogla radi neprijaznega vremena. Zato so se pa otroci zabavali in dobro gostili v mestnej hiši.

In še nekaj! Čast komur čast! In čast gre našej mestnej godbi. Deset samo jih je, pa mej njimi so umetniki, zato igrajo tako precizno, harmonično, dovršeno, da bi nikedar se nadjal človek tega. In strokovnjaki o tem izrazili so se bili, da godba naša prekosi marsikatero drugo, ki je mnogoštevilnejša. Prelepo svirali so ta dva svečanostna dneva.

18. junija došla sta visoka gg. vizitatorja nemškega reda, veliki kapitar, baron pl. Dauphine, in balajni svetnik, pl. Bittner. Čest. duhovniki sosednih far in domači, na čelu mil. gosp. prošt pričakovali so visoke goste pri cerkvenih vratih, v roketih, redovniki v svojej redovniškej obleki. Po končanej adoraciji spremili so je v procesiji mej zvonjenjem in mej pokanjem možnarjev v komendo, kjer so se predstavili posamezniki.

Isti dan, v jutro, še pred prihodom visokih gospodov služila je v farnej cerkvi našej velika sv. maša z asistenco ob lepo ozaljšanem altari: gg. župnik Jožef Rome in kapelan Andrej Gliebe prisegla sta in zaobljubila v roke svojemu „novicemojstru“, mil. g. proštu, prve obljube tega visocega reda. V zunanje znamenja dobil je vsak izmej njiju zavraten križček iz čistega zlata, prekrasno emajliran.

V sredo je bil v komendi diner, h kateremu so bili vabljeni vsi duhovniki visocega nemškega reda in prvi izmej uradniških stanov.

S tem zakončavam poročilo o slavnostnih dnéh našega mesta. Kar pomni ta generacija, ni se jih še nikedar nakopičilo za jedno leto toliko kot za letos.

Naša farna cerkev dobila je dva nova stranska altarja, preč. D. Marije in sv. Jožefa. Izdelal ja je domači umetnik g. Jereb. Vse pripoznanje zasluži ta naš kipar. Tako lepo zlagata se altarja s celim zlogom, v katerem je zidana cerkev naša, in uprav izborna harmonizujeta z velikim altarjem, kakor da sta dve minijaturi njegovi. Točno, natančno, preskrbno izdelani so posamezni deli, kapiteli, okraski in res umetno je marmoriranje. Nij onih živih barv, ki marsikje po deželi tako pekó v oči, ampak nežno in skladno sta pobarvana.

Izmej domačih novic nimam družega poročati „Slovenčevim“ bralcem, kot tužno vest o trtnjej uši. Kako rapidno napreduje! V treh letih so ukončane vse gorice, in s tem zatrt do cela kmetič naš. Kar pridela na polju, mu ni dosta še za dom, za „štibro“, za obučo, za težake, za sol in za domače potrebe daje mu vinograd. Ako tega ne bo več, ne kaže družega nego izseliti se. Posebno je slabo za sosede naše Virodince na Hrvatskem. Ob tistej peščeni, dolomitnej zemlji, ki se vidi od daleč in blizu, da bi bilo najbolje cesto posipati ž njo, tam raste in godi najboljšje vino. Za kaj družega oni svet ne bo veljal, še trnje bi raslo težko.

Amerikanska trta, pravijo, da je utrpna v toliko, da jej ne škodi, če jo uživa. Se je že privadila na nesnago. Zato bode dobro došla sedaj našim viničarjem.

Pri glavni seji kmetijske podružnice metliške se je na predlog njenega predsednika g. župnika Schweiger-ja dovolila vsota za nakup več tisoč ameriških trt, da se porazdele na šolske vrtove in se s to priliko otroci privadijo sadenju, cepljenju in požlahtnjenju.

Drugi po navadi začnó, jaz pa končavam svoj pogovor z vremenom. Nebo se drži kisló in pusto, da se baš uprav nič ne rima z sedanjim mesecem. Polahko sicer gromi in treska, zato pa se dež javlja tolibolj, vsaki dve uri imamo ploho. Kakor strahovi vlačijo se raztrgane megle okoli grbastega kleka, in vsak pot je odpodi veter, da se znosijo nad nami in nas kropé. Človeku je dobro v sobi biti, ako pa gre ven, ne zabi marele, kar za „vsakim grmom je dež.“

Dnevne novice.

(Novo orožno postavo) predložila bo vlada državnemu zboru, ko se bo sešel sredi oktobra. Po novi postavi ne bo več določeno število vojakov. Doslej so računali armado na 800.000 mōž. Število novincev pomnožilo se bo vsako leto za deset tisoč mōž.

Nabori bodo za stoječo armado, reservo in brambovee. Potrjenci vseh treh vrst sklicevali se bodo k novinskim vajam, nadomestni rezervniki pa vsako leto po tri tedne k orožnim vajam. Tudi določbe o enoletnih prostovoljcih bodo v novi postavi strožje.

(Pomenljiva razsodba.) Naučno ministerstvo je dne 15. januarija t. l. ukazalo, da se mora na štiri-razrednici v Šmariji pri Jelšah s tretjim letom poučevati nemščina kot učni predmet, in sicer tretje, četrto in peto šolsko leto po tri ure, šesto šolsko leto po štiri ure na teden. Proti tej določbi pritožili so se g. Ivan Anderluh in tovariši na državno sodišče; pritožbo je zastopal g. dr. Babnik. Državno sodišče je pritožbo zavrglo in razsodilo, da se z dotičnim ukazom učne uprave ni rušila v čl. 19. zagotovljena pravica, ker se morajo v večjezičnih deželah šole tako vrediti, da imajo narodi potrebna sredstva za izobraževanje. Šolski okraj šmarijski je većinoma slovenski, zato je slovenščina poučni jezik, nemščina učni predmet; zakoniti zastopniki otrok pa smejo določevati, ali se bodo otroci učili nemščine ali ne.

(Na c. kr. gimnaziji v Rudolfovem) vrše se izpiti za sprejem v I. gimn. razred dne 16. julija; vpisovanje učencev pa v nedeljo 15. julija od 9.—12. ure dopoldne.

(Z Vrhnik) se nam poroča: V nedelje je imela Ciril-Metodova podružnica svoj občni zbor. Namesto zadržanega g. Lenarčiča poročal je o stanji družbe g. Jelovšek. Na novo je pristopilo družbi nekaj udov; sploh se sme stanje njeno imenovati dobro. Na novo je bil predsednikom izvoljen preč. g. dekan Janez Koprivnikar. — Na ravno ta dan sklical je pa tudi preč. g. dekan veljavnejše može, načelnike uradov in raznih društev v to svrhu, da bi se volil odbor za praznovanje 40letnice Njegovega veličanstva, našega priljubljenega vladarja. Vrhnika v tem oziru ne sme zaostati za drugimi občinami. V ta odbor bili so voljeni: preč. g. dekan Jan. Koprivnikar, predsednikom, tajnikom pa g. Anton Flis, notar. koncipient. Drugi odborniki so gg. Franjo Kotnik, Karol Obreza, Karol Kotnik, Gabrijel Jelovšek, Janez Gruden, Teodor Fröhlich, Josip Lenarčič. Upamo, da bode odbor svojo nalogo rešil častno, vsaj so v njem odlični Vrhničani.

(V proslavo cesarjeve štiridesetletnice) bo na cesarjevega godu dan v Planini primerna slovesnost. Po slovesni službi božji sadila bo šolska mladina drevesce za drevored. Isti dan ustanovila se bo požarna bramba. V trajen spomin zgradili bodo v Planini sirotišnico.

(Na dunajskem vsenčilišči) je bil v soboto notarski kandidat, gosp. K. Triller iz Škofje Loke promoviran doktorjem prava.

(Dve novi službi) za okrajne zdravnike na Kranjskem potrdil je presvetli cesar za leto 1889.

(Prihodnji „sokolski“ večer) bo v nedeljo, dne 15. t. m., v spomin dr. Lovru Tomanu. Sodelovala bo vojaška godba. Sokolci bodo izvrševali vaje na brodljah in drogu.

(Mokro in mrzlo vreme) je v Gradci že od sv. Petra in Pavla dne. Vedni nalivi škodovali bodo gotovo tudi poljskim pridelkom. — Poroča se nam tudi iz Poljan, da je bila te dni v poljanski in žirovski dolini velika povodenj, ki je odnašala seno, hlode in druge stvari.

(Za tobakarje.) Kakor čujemo, podražile se bodo s 1. dnem avgusta tudi razne vrste tobaka.

(Izlet), kateri je nameravalo bralno društvo „Mir“ v Divaško jamo na 12. t. m. prirediti, preloži se zaradi raznih vzrokov na poznejši čas.

Odbor.

(Vabilo) k slavnosti štiridesetletnega vladanja Njegovega veličanstva presvetlega cesarja Franca Jožefa I., katero priredi „Bralno društvo v Selu“ dne 15. julija 1888. Vsposed: I. Večernice in zahvalna pesem v Selski cerkvi ob 4. uri. II. Beseda na R. Maitovem vrtu: 1. Godba. 2. Slavnostni govor. 3. „Cesarjeva kantata“ — Hribar-Haydn; moški zbor z godbo. 4. Deklamacija „Domovini“, S. Gregorčič. 5. „Naša zvezda“ — Vilhar; moški zbor. 6. Godba. 7. „Sam ne vé kaj hoče“, gluma v enem dejanji. 8. „Dalmatinski šajkaš“, dvospev. 9. „Jadransko morje.“ — Hajdrih; moški zbor. 10. Deklamacija: „Rabeljsko jezero“, S. Gregorčič. 11. „Naprej“ — Jenko; moški zbor z godbo. Beseda začne se po blagoslovu ob 5. uri. III. Banket in prosta zabava z govori, petjem in godbo. Banket bode pod milim nebom. Pri neugodnem vremenu se slavnost preloži na naslednjo nedeljo. Vstopnina k besedi 20 kr.,

sedež 10 kr. Banket (s pol litrom vina) za osebo 1 gld. Kdor se misli banketa vdeležiti, naj to blagovoljno naznani vsaj do 12. t. m. predsednika „Bralnega društva v Selu,“ g. Francetu Bavčarju. K obilnej vdeležbi vabi vse rodoljube prav uljudno „Bralno društvo v Selu.“

(Duhovske premembe v tržaški škofiji.) Č. g. Karol Meechia, častni kanonik in župnik v Milah, imenovan je dekanom koparskega kapitula; čast. g. Anton Kranjec postal je župnik v Matevadi; č. g. Matej Rebolj, kapelan v Slivji, oskrboval bo faro Truske; čast. g. Blaž Dekleva je postal administrator v Movraži; č. g. Dominik Zavlovic, župnik v Šumbergu, šel je v pokoj.

(Knjige Matice Hrvatske) so dospele. So pa naslednje: 1.) Kukci. Prirodopisne črtice. Napisao dr. Mišo Kišpatić. II. knj. Sa 88 slika. Vel. 8°, str. 245. 2.) August Šenoa. Sabrane pripovedi. Izdaje M. H. Sv. VII. 8°, str. 283. 3.) Taras Ševčenko. Pjesničke pripovedi. Sa slikom pesnika. 8°, str. 187. 4.) Vatroslav Lisinski in njegova doba. Prilog za poviest hrvatskog preporoda. Napisao Franjo Ks. Kuhač. Sa slikom Vatroslava Lisinskoga. 8°, str. 201. 5.) Ivan F. Gundulić. Dubravka. Pastirska igra u tri čina. S uvodom Franje Markovića. 8°, str. 72. Dubrovniku u spomen tristogodišnjice Ivana F. Gundulica posvećuje Matica Hrvatska. 6.) Pošurice. Pripoveda Josip Eugen Tomić. 8°, str. 229. 7.) Wolfgang Goethe. Ifigenija na Tavridi. Igrokaz u pet čina. Preveo Vladislav Vežić, 8°, str. 100. 8.) Tri pripovedi brez naslova. Napisao Ksaver Šandor-Gjalski. 8°, str. 102. 9.) Rane i melem. Črtice iz života. Napisao Davorin Trstenjak. 8°, str. 137. Novopristopivši člani dobé še povrh 10.) Rječnik hrvatsko-slovenski. — Ker letos knjig ne bo raznašal poseben sluga, naj blagovolé p. n. čč. udje sami poslati ponje k poverjeništvu Matice Hrvatske, Florijanske ulice št. 26, (oziroma Rožne ulice št. 2). Priložé naj za razne troške vsled pravil Matičnih vsak po 20 novčičev. Članovina za 1888 se takoj vsprejme. Istotako nova naročila na zgornje knjige, dok jih je kaj v zalogi. Dobivajo se tudi vse knjige v krasovezih po primeroma jako nizki ceni.

Anton Žlogar, poverjenik.

Telegrami.

Trst, 9. julija. V nekem vinogradu tržaške okolice in v družih na Krasu ležečih vinogradih se je pokazala trtna uš; tem okrajem je do sedaj popolnoma prizanesla. — Iz Indije se poroča o izredni tamošnji vročini 60° Celsius. Vsa trgovina je zastala.

Wiesbaden, 9. julija. Škof Dimitrije je odpotoval, ker ga ni hotela kraljica sprejeti.

Pariz, 9. julija. General Boulanger je imel včeraj pri njemu na čast prirejenem banketu govor, v kojem je hudo napadel zbornico zaradi njene nezmožnosti. Jedro njegovega govora je bilo nastopno: Čas je, da se napravi konec tej zbornici in nesrečni ustavi. Narod mora povzdigniti svoj siloviti glas.

Aix les Bains, 9. julija. Brazilijanski cesar je popolnoma okreval. Vkrca se bo dné 5. avgusta v Bordeauxu ter se povrnil v Rio de Janeiro.

Listnica opravištva.

G. M. L. v Č. Kar je bilo poprej nam ni znano. Da bi poslali bili do 10. febr. še lansko leto, nikjer ne najdemo, pač pa Vam je vpisana jednaka svota 5 aprila, 6. in 10. julija, — tedaj vplačano do 1 okt.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	razmerna v mm	toplomerna po Celziju			
7. u. zjut.	735-5	15-6	sl. jzap.	oblačno	12-00
9. 2. u. pop.	735-6	16-0	sl. svzh.		
9. u. zveč.	736-2	15-0	sl. vzh.	del. jasno	dež

Dež celi dan, zvečer deloma jasno. Srednja temperatura 15-2° C., za 3-6° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

10. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 10 kr.
Sreberna " 5% " 100 " 16% "	82 " 10 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 " 40 "
Papirna renta, davka prosta	96 " 60 "
Akcije avstr.-ogerske banke	876 " — "
Kreditne akciije	308 " 70 "
London	124 " 95 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 90 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 91 "
Nemške marke	61 " 22 1/2 "

Izdajatelj: Jožef Jerič.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

no pozamenterijo, to je s čopli in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Uzoreci blaga resnim kupecem franko na razpolago. Vsa v moje stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmadratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče dele v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnaté barve v ploščevinastih puščah (Bleebüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Št. 139.

RAZGLAS.

(1)

Zaradi oddaje popravljanja oziroma napravljanja farovža in farovških poslopij na Vinici na Dolenskem bo pri podpisnem zmanjšavna dražba

16. julija 1888 ob 10. uri zjutraj.

Tesarsko delo z materijalom, ročnim delom in vožnjo vred je na	2810 gl. 33 kr.
zidarsko	675 " 25 "
mizarsko	177 " 95 "
ključarsko	214 " 25 "
kleparsko	15 " 40 "
stekleničarsko	48 " 96 "
in mazarsko	25 " 60 "

proračunjeno, skupaj na 3967 gl. 74 kr.

Vsak ponudnik mora pred dražbo položiti 300 gld. gotovine ali v vrednostnih papirjih za jamčevino (vadium).

Pismene kolekovane ponudbe z vadijem 300 gld. vred sprejema podpisani do 10. ure 16. julija. V ponudbi mora biti krstno ime, priimek, stanovanje in ponudnikov stan, najnižja cena števkami in črkami razločno zapisana; tudi mora biti pristavljeno, da sprejme ponudnik vse splošne in posebne pogoje dražbe brez pridržkov.

Podpisani si pridržuje pravico izmed ponudnikov izbrati si po svojem preudarku podjetnika. Stavbene načrte, splošne in posebne pogoje, cenilne izkaze in proračune lahko vsakateri pri podpisnem pregleda.

Župnijski urad na Vinici

7. julija 1888.

Juri König, župnik.

Najboljši in najpripravnejši način hranjevanja je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbine. Naše življenje odvisno je od tolikernih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za neznamen denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi, 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovaneu samemu o dogovorjenej starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima vzajemna zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887 iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25% celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 osob za 22,835.193 goldinarjev. Vsa pojasnila daje brezplačno

(29)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani,
v lastnej hiši (Gosposke ulice 12.)

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.